samme Forhold og dels optaget nogle nye. Jeg kan saaledes slutte mig til de Udtalelser, der gaa i Retning af at anerkjende dette Lovforslags Fremkomst fra den høie Regjering. Jeg tror, at man i det Hele tør udtale sin Anerkjendelse til Regjeringen, fordi den i den senere Tid ved flere forskjellige Lovarbeider har gjort Sit til at indføre Lettelser for Søfarten i det Hele. Det er jo ofte sagt, ogsaa her i Salen, at Danmarks Skibsfart, i Henseende baade til Skibenes Antal og til Læstedrægtighed, staar tilbage for f. Ex. Norges. Nu vil jeg ingenlunde paastaa, at dette er Regjeringens Skyld, ja jeg vil endog sige, at det ikke engang for nogen stor Del er Regjeringens Skyld, men imidlertid tror jeg, at, naar Lovgivningen gjør, hvad der staar i dens Magt for at bortfjerne alle hæmmende Baand, der have hvilet paa disse Forhold, saa har den Ryggen fri, og saa vil der ikke kunne forlanges Mere i denne Retning. Jeg skal ikke gaa videre ind paa de enkelte Punkter i Lovforslaget; kun maatte det maaske være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa et Par Punkter. Det ene er med Hensyn til Slutningen af § 6. Der er der en Bestemmelse, som ikke er mig aldeles klar. Det hedder nemlig, at Mønstringsbestyreren skal anskaffe og udfylde Bemandingslisterne og Tillægslisterne, dersom Skibsføreren forlanger det; dette finder jeg nu aldeles i sin Orden, og det er ikke dette, jeg vil anke over. Men saa hedder det, at Mønstringsbestyreren skal „besørge dette mod den anordnede Betaling, der i Kjøbenhavn tilfalder Statskassen, udenfor Kjøbenhavn Mønstringsbestyreren". Nu er det mig ikke ganske klart, hvad der skal forstaas ved „den anordnede Betaling". Er det den Betaling, der er anordnet, eller er det den Betaling, der i Fremtiden skal anordnes? (Berg: Det er den Betaling, der er anordnet!) Det maa altsaa antages, at Meningen er: den Betaling, der er anordnet. I saa Fald er det jo overflødigt; ellers synes jeg ogsaa, at en saadan særlig Bestemmelse godt kunde have været optagen i selve Loven. Endnu maa jeg maaske henlede Opmærksomheden paa Lovens § 12, som handler om Bøder og Straffebestemmelser for de Skibsførere, som gjøre sig skyldige i Forsømmelser eller Lovovertrædelser. Der siges nemlig, at der for disse Forseelser og Lovovertrædelser straffes med Bøder eller Fængsel. Jeg vil her tillade mig at gjøre den Bemærkning, at det jo i Almindelighed er Tilfældet med den Slags Bestemmelser i andre Love, at man sætter en høieste og en laveste Grændse for Straf og Bøde. Paa den anden Side, naar man ser hen til, at disse Straffebestemmelser i den ældre Lovgivning endog ere gaaede saa vidt, at man paa Grund af visse store Forseelser har fraskjendt en Skibsfører Ret til at føre Skib, skal jeg indrømme, at der kan være Grund til ogsaa for Fremtiden at bibeholde et betydeligt Spillerum i denne Retning. — Endnu vil jeg kun sige, at det havde været ønskeligt, hvis man kunde have sammenarbeidet disse forskjellige Love, som angaa Søfarten og Skibsfarten, saaledes navnlig dette Lovforslag med f. Ex. Lov om Skibsmandskabs Forhyring og Lov om Disciplin i Handelsskibe og flere andre. Dette er imidlertid en Fordring, som jeg ikke tør stille til det Udvalg, som jeg antager vil komme istand til at behandle denne Sag, og det er jo i det Hele taget en vanskelig Sag. Jeg er kun saa fri ganske i Almindelighed at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at det i og for sig kunde have været ønskeligt, om man havde faaet et saadant samarbeidet Lovgivningsværk om alle de til Skibsfarten hørende Forhold. Jeg tror med al den Anerkjendelse, som jeg maa yde Lovforslaget, at jeg ogsaa vil anbefale dets Henvisning til et Udvalg, for at saadanne smaa Enkeltheder som de, jeg her har tilladt mig at anføre, kunne blive nærmere drøftede, og at Udvalget da maaske kunde sætte ind i Loven Bestemmelser, som vilde medføre, at den blev endnu bedre og brugbarere, end den allerede er iforveien.

Rettelse.

Sp. 888, Linie 3 f. n. staar: „Misfoster", læs: „uttidigt Foster".
— 899, Linie 19 f. o. staar: „fuldt kommen", læs: „fuldt komme".